

Europa Magazine

Nummer 348 • april 2021

**Hij leeft
in mij!**

ecm

Europa tot Leven brengen

- 03** Verspil nooit een crisis
- 06** Starten op het zandingsveld
- 10** Afscheidsinterview Hans Kuijpers
- 13** Adopteer een olijfbom

INHOUD

06 *Starten op het zendingsveld*

De verspreiding van het goede nieuws gaat in coronatijden gewoon door. Bauke en Evie Deelstra begonnen net voor de pandemie in Albanië te werken en de families Knol en Poelarends werden midden in de crisis naar Spanje en Zweden uitgezonden. Ze vertellen over hun start op het zendingsveld.

12 *Mission Kids hebben ook zorg nodig*

In de ECM-familie bevinden zich meer kinderen dan zendingswerkers. Geen wonder dat deze zogenoemde 'Mission Kids' extra aandacht krijgen. Sinds een paar jaar werken Maaike van der Toorren en Rachel Whitaker als TCK Member Care Facilitators aan hun welzijn.

En verder

04 *Van het zendingsveld*

Nieuws, aankondigingen en tips van het zendingsveld.

10 *Afscheid Hans Kuijpers*

Hans Kuijpers neemt na 12,5 jaar afscheid als directeur van ECM Nederland. "Overall in Europa zie ik mensen die heel kleinschalig aan Gods nieuwe wereld werken. Dat is zo belangrijk."

11 *Bid voor Europa*

13 *Adopteer een olijfboom, help verslaafden*

De jonge Samuel Farelly is een actie gestart om een rehabilitatiecentrum van ECM te ondersteunen.

14 *Mission Kids*

Célia Knol (10) schrijft over Spanje!

COLOFON

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn sinds 1904 kernbegrippen bij ons. | ECM heeft zo'n 250 werkers in 27 verschillende landen, waaronder ruim 65 vanuit Nederland. | ECM wordt volledig gefinancierd vanuit giften. | Europa Magazine is een uitgave van: ECM-Nederland, Maagdenburgstraat 18, 7421 ZC Deventer, 0570-637537

| ecmnederland@ecmi.org

| www.ecmnederland.nl

Redactie: Jordi Kooiman, Hans Kuijpers

Foto's: eigen beheer en www.shutterstock.com

Vormgeving: Hans Arentsen

ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy: www.ecmnederland.nl/privacy-statement

Giften: IBAN: NL02 INGB 0000 2549 97 / BIC INGBNL2A, belastingaftrekbaar.

ECM-Nederland is een ANBI erkende instelling

ECM-Nederland is deelnemer van:

“Verspil nooit een goede crisis”

Geraakt!

Pas op de plaats. Herbezinning. Terug naar de bron. De pandemie raakt iedereen en niets is als normaal. Het raakt onze gezondheid en die van onze dierbaren. Het raakt ons kerkelijke normaal, onze relaties met geloofsgenoten en buitenkerkelijken. Het raakt onze missionaire plannen. Het raakt de zendingswerkers die via ECM zijn uitgezonden. Geraakt vragen we ons af of dit tijdelijk zal zijn.

Winston Churchill toonde in tijden van crisis zijn leiderschap en riep op tot herbezinning: “Verspil nooit een goede crisis.” In het besef dat God het werk van zijn handen nooit laat varen, mogen wij deze lockdown zien als een kans op vernieuwing van ons normale denken en ons normale handelen. Ook als ECM-familie maken we daarvoor een pas op de plaats. Rust. Rust bij de bron, met elkaar luisterend naar wat God ons wil zeggen onder de huidige omstandigheden.

Eenieder heeft ook een persoonlijke spirituele route naar de bron. Voor mij betekent dat al geruime tijd dat ik in de vroege ochtend luister naar *Eerst Dit*, de bijbelpodcast van de Evangelische Omroep en de IZB, die je elke werkdag wil helpen ontdekken wat Jezus volgen voor jou betekent. Sinds kort maakt dezelfde redactie elke zaterdag *Dit dus*. Dat is een serie gesprekken met interessante gasten, die allemaal midden in het leven staan en dus ook te maken krijgen met de vragen van het leven, zoals “Wie ben ik?” en “Doe ik het allemaal wel goed?” Vragen waar het christelijk geloof wat over te zeggen heeft. “Maar wat?” vraagt de redactie zich af. Daarvoor gaan ze diep in gesprek met rand- en buitenkerkelijken.

Om aan de dialoog over de grote en vaak lastige levensvragen te kunnen meedoen, mogen we onszelf niet buitenspel zetten door alles dicht te timmeren met standaardantwoorden. Als die antwoorden bovendien in onverstanebare kerkelijke taal en beelden worden ingebracht, komt het gesprek niet op gang. Dat zou een gemiste kans zijn om in deze tijd een getuigend licht te zijn van ons christelijk geloof en het goede nieuws van het Evangelie.

Het vraagt moed om ongehinderd door de traditie en zonder afgesproken rooster van juiste antwoorden over de lastigste vragen in gesprek te gaan. God spreekt immers voor alle tijden en in alle talen. We hoeven de klok niet terug te zetten naar de goede oude tijd, naar het oude normaal, maar mogen liever samen zoeken naar het koninkrijk en zijn gerechtigheid. Het is ook vandaag nabij.

Omdat deze column mijn laatste zal zijn voor mijn pensionering na de zomer, was ik benieuwd wat er ook alweer stond in mijn eerste column en kennismaking in 2009. Ik zag gelukkig een rode draad: “Juist daarom bewaken mijn vrouw en ik dat wij bewust heel veel niet-kerkelijken in onze vriendenkring koesteren. Als iemand op zoek is naar richting en zingeving, kun je met allerlei grote dogmatische ankers aan komen zetten, maar is hij daarmee geholpen?” Daarom zeggen we bij ECM: het Evangelie moet klinken, opnieuw en als nieuw.

Hans Kuijpers

Hans Kuijpers, directeur ECM Nederland

VAN HET ZENDINGSVELD

“We zijn er om te dienen”

Inmiddels is hij ruim een jaar *in office*, zoals de Amerikanen zo mooi zeggen: Simon Marshall, directeur van ECM International. Zijn start aan het roer van de internationale organisatie, waar ECM Nederland als één van negen kantoren aan verbonden is, was niet gemakkelijk gezien de uitbraak van de coronacrisis. “Het was een vreemd jaar”, vertelt hij in een interview. “Ik heb veel mensen via Zoom moeten ontmoeten. Toch hoor ik veel positieve verhalen. Ik ben onder de indruk van de mensen op het zendingsveld.” ECMI introduceerde recent een nieuw mission statement, waarin de woorden *equip*, *connect* en *multiply* centraal staan. Marshall ziet zijn taak vooral op het gebied van *equip* en *connect*; toerusten en verbinden. “We zijn er om te dienen. Hoe kunnen we zendingswerkers bemoedigen, ondersteunen, trainen, coachen?”

Marshall lanceerde begin dit jaar het initiatief *Word of God, Speak*, waarmee ECM'ers in een paar weken tijd het hele Marcusevangelie doornamen. “Het was een prachtige kans om gemeenschappelijk het Woord van God te onderzoeken”, zegt Marshall. “De Bijbel is het centrum van wat we doen en wie we zijn. Het is dan ook belangrijk om tijd te nemen om te luisteren naar God. We bidden vaak wat God zou moeten doen. Soms moet je een stap terugnemen en simpelweg lezen en luisteren.”

Lees het hele interview met Simon Marshall op www.ecmnederland.nl/interview-marshall.

Versterking op kantoor

Na acht jaar zendingswerk in het Oost-Duitse Schwerin is Ellis Koelewijn dit jaar samen met haar man David en haar kinderen Aron en Sami verhuisd. Ze blijft in Duitsland, maar komt dichterbij de Nederlandse grens wonen. Haar bediening in Schwerin wordt daarmee beëindigd, maar we zijn heel blij dat ze in een nieuwe rol bij ECM betrokken blijft.

Ellis gaat als medewerker human resources aan de slag in het kantoorteam van ECM Nederland in Deventer. Ze gaat mensen die interesse in zending hebben begeleiden in hun oriëntatiefase en hun voorbereiding op een uitzending. Ook zal ze een rol spelen bij de begeleiding en de toerusting van zendingswerkers die al uitgezonden zijn. Verder blijft ze werkzaam als member care facilitator voor Oost-Duitsland.

“Het is heel belangrijk dat zendingswerkers in hun (zorg-)vragen gekoppeld worden aan mensen met de juiste kennis en ervaring. Daar wil ik graag een bijdrage aan leveren.”

DETTIG JAAR GELEDEN WERDEN GERARD EN GERDINE WILLEMSSEN UITGEZONDEN NAAR ZWEDEN. IN JANUARI 1991 KWAMEN ZE MET HUN 1-JARIGE DOCHTERTJE AAN IN KIRUNA, DE NOORDELIJKSTE STAD VAN ZWEDEN. ZE GINGEN WERKEN ONDER DE SAMISCHE BEVOLKING. HUN EERSTE TAAK: EEN CHRISTELIJK BOEKCAFÉ OPZETTEN (FOTO). IN 2012 VERHUISDEN GERARD EN GERDINE NAAR STOCKHOLM, WAAR GERDINE INMIDDELS PASTOR IS EN GERARD BEZIG BLIJFT MET HET SAMISCHE WERK EN MET INTERNATIONALE ZENDING. WE FELICITEREN GERARD EN GERDINE MET HUN JUBILEUM!

Terug uit Kroatië

Meer dan vijftien jaar zetten Bert en Daliborka Uenk zich in voor zending in Kroatië. Nu keren ze terug naar Nederland. Of beter gezegd: Bert keert terug, Daliborka en hun kinderen Maresa en Mia zullen voor het eerst in Nederland gaan wonen. Voor het gezin is dit een ingrijpende verandering. Daliborka verlaat haar geboorteland en haar moeder. De kinderen zullen moeten gaan wennen aan de Nederlandse taal en cultuur. Bert zal in de omgeving van Veenendaal aan een nieuwe baan beginnen. Daarmee komt hun bediening bij ECM ten einde. We zijn hen zeer dankbaar voor al het werk dat ze de afgelopen jaren hebben verzet. ECM blijft bij het gezin betrokken tot ze goed in Nederland geland zijn.

Op naar Duitsland

Dominik de Bruijne is in april als shorttermmer naar Duitsland verhuisd. In het kader van de afronding van zijn studie theologie gaat hij een halfjaar lang meedraaien in het Patchwork Center, een missionair project van ECM in de Oost-Duitse stad Schwerin. ECM begon hier in 2009 te werken. Het is een plaats waar werkloosheid, leven onder de armoedegrens en sociale problemen dagelijkse kost zijn. Samen met mensen uit de wijk 'de Dreesch' bouwde het gemeentestichtingsteam een voormalige posthal om tot een wijkcentrum, met een café en verschillende werkplaatsen. Vanuit dit centrum werkt het team aan positieve en duurzame veranderingen in de wijk en probeert het het Evangelie dicht bij de mensen te brengen. "Ik wil niet alleen ervaring opdoen in Schwerin, maar ik wil daar zelf ook van betekenis zijn met de talenten die God mij gegeven heeft", zegt Dominik. Op paaszondag kreeg Dominik de zegen van zijn thuisgemeente in Ermelo mee. Lees meer op www.ecmnederland.nl/debruijne.

Huddels

Zorgvuldige begeleiding van zendingswerkers is essentieel bij ECM. Zendingswerkers hebben geestelijke veerkracht nodig en daar moet actief aan gewerkt worden. Al een aantal jaren werkt ECM Nederland daarom met huddels: kleine groepen van zendingswerkers die elkaar tweewekelijks (digitaal) ontmoeten voor discipelschapsvorming. De huddels zijn er voor bemoediging (zowel bemoedigd worden als bemoedigen) en aanspreekbaarheid. Dit jaar is het huddelwerk uitgebreid. Er zijn maar liefst vijf huddels gestart. We hopen dat het bijdraagt aan de veerkracht van onze werkers!

Bid en leef mee met ECM Nederland! Laat je inspireren door prikkelende verhalen, blogs en filmpjes op www.facebook.com/ecmnederland

Klaar? Af!

Het Evangelie is niet stuk te krijgen. Niet door vervolging, niet door oorlog of hongersnood, ook niet door een virus. De verspreiding van het goede nieuws gaat in coronatijden gewoon door. Bauke en Evie Deelstra begonnen net voor de pandemie in Albanië te werken en de families Knol en Poelarends werden midden in de crisis naar Spanje en Zweden uitgezonden. Ze vertellen over hun start op het zendingsveld.

Als je Bauke en Evie hoort praten over de coronasituatie in Albanië, besef je hoe schrijnend de pandemie is als de overheid níet miljarden op tafel kan leggen om haar burgers de crisis door te helpen. Vorig jaar maart koos de Albanese regering voor een zeer strenge lockdown – alleen met toestemming mocht je je woning verlaten – maar die situatie bleek niet houdbaar. De economie strandde en mensen kwamen zonder inkomsten te zitten. Geen inkomen betekent in Albanië vaak: geen eten, zeker voor dagloners. “In feite was het kiezen: of hongersnood of corona”, zegt Evie.

Inmiddels is de lockdown opgeheven en gaat het leven gewoon door. Er gelden nog wel regels als het dragen van een mondkapje en een avondklok, maar de meeste mensen nemen die niet zo nauw. “Ik probeerde in de rij bij de bakker anderhalve meter afstand te houden, maar iedereen kroop voor”, zegt Evie.

Gevolg is wel dat corona flink huishoudt. “In onze kerk heeft iedereen het wel gehad, wijzelf ook”, zegt Bauke. “Er gaan veel mensen dood aan corona. Maar de situatie onder de lockdown was gewoon niet houdbaar.” Evie vult aan: “Ik heb het gevoel dat de dood hier normaler is dan in Nederland. Het is niet minder erg, maar mensen kunnen het makkelijker accepteren.”

Jungle

Bauke en Evie verhuisden in november 2019 samen met hun babydochter Marije naar Albanië. Het Friese stel woont in het dorpje Sauk, vlak bij hoofdstad Tirana. “Het is feitelijk niet deel van Tirana, maar de mensen in ons dorp zeggen wel dat ze in Tirana wonen”, vertelt Evie. “Er zit een meertje tussen ons dorp en Tirana, dus gevoelsmatig woon je niet in de hoofdstad”, zegt Bauke. “Niettemin staan we in een kwartiertje op het centrale plein van Tirana.”

Hollands als ze zijn pakken Bauke en Evie regelmatig de fiets om de hoofdstad in te rijden. Albanese verslijten hen voor gek, want het verkeer in Tirana is een jungle. Maar autorijden vindt het stel minstens even gevaarlijk. “Niemand kijkt over zijn schouder, mensen houden nergens rekening mee”, zegt Evie. “Je ziet de laatste tijd trouwens wel meer fietsers. Tijdens de lockdown mocht

je alleen fietsen, niet autorijden, dat heeft de verkoop van fietsen goed gedaan.”

In Sauk hebben Bauke en Evie zich bij een kleine gemeente aangesloten. Op een Amerikaans echtpaar na bestaat de gemeente geheel uit Albanese. Ze komen zondags samen op de tweede verdieping van een huis, meestal met tien tot twintig mensen. “Het is een jonge, actieve gemeente”, zegt Bauke. “Er zijn veel tieners en er wordt veel ondernomen. We delen voedselpakketten uit en doen veel met sport. Sport is een prachtige manier om relaties op te bouwen, tijd te investeren in met name de jeugd en interesse voor het geloof te wekken.”

Relaties opbouwen en interesse wekken: dat zijn goede trefwoorden om het werk in Albanië te beschrijven, “want uiteindelijk is Albanië wel een moslimland”, zegt Bauke. “Je moet niet te hard van de daken roepen dat je christen bent. Al is Albanië wel één van de tolerantste moslimlanden. In onze regio zegt al snel 80 procent moslim te zijn, maar de meeste mensen doen er niet veel mee. Er zijn heel veel moskeeën, maar die zitten niet vol. Veel mensen hebben een religieus bewustzijn, geen actief geloofsleven. Het wordt vooral lastig als iemand de stap van moslim naar christen maakt.”

Levensstijl

Bauke heeft een spannend plan voor zijn tijd in Albanië: hij wil een YouTube-kanaal beginnen, als een soort influencer. Gebruikmakend van zijn ervaring als radio- en tv-journalist wil hij filmpjes maken over het leven in Albanië. “Mensen zitten de hele dag op hun telefoon, dus dat is een perfecte plek om hen te bereiken. Door mensen aan het nadenken te zetten over hun levensstijl en iets te laten zien van een andere, christelijke levensstijl, wil ik het Evangelie bekendmaken.”

Om te kunnen beginnen, moet Bauke goed Albanese

Wilt u het zendingswerk in Europa ondersteunen? Maak dan een gift over naar NL02 INGB 0000 2549 97 tnv Stichting ECM Nederland onder vermelding van 'Fonds Deelstra', 'Fonds Poelarends' of 'Fonds Knol'.

“Onze groenteboer snapt er helemaal niets van”

kunnen, dus hij ziet deze eerste periode vooral als investeringstijd. Met een boek en een taaldocent probeert hij het Albanees onder de knie te krijgen. Ondertussen krijgt hij echter telkens al mogelijkheden om zijn filmtalent in te zetten. Zo maakte hij filmpjes voor de voedselbank, waarna ook hun gemeente in Sauk voedselpakketten mocht afnemen en verspreiden. Ook ondersteunde hij mooie organisaties als Albania without Orphans met filmwerk.

Prikkel

Evie heeft eveneens een duidelijke roeping: ze wil een woonvorm opzetten voor mensen met een verstandelijke beperking. Op dit moment probeert ze in kaart te brengen wat voor instellingen er zijn en waar ze zich het beste zou kunnen inzetten. “Mijn eerste vraag was of het echt nodig is. Inmiddels weet ik dat dat inderdaad zo is. Er is heel weinig begrip voor mensen met een verstandelijke beperking. 90 procent van de

mensen begint te lachen als je het erover hebt. Verstandelijke beperkingen en psychische problemen zijn voor velen ook één pot nat. Ik wil laten zien dat christenen naar iedereen willen omkijken, niet alleen naar mensen met een hoog IQ. Ik wil de liefde van Jezus laten zien.”

Evie vindt het belangrijk dat de woonvorm samen met Albanezen opgezet wordt. “Het moet iets van hen zijn, niet iets van buitenlanders. Misschien kunnen we een werkplaats voor bijvoorbeeld houtbewerking opzetten, zodat de doelgroep werk heeft en de kosten van de woonvorm gedekt kunnen worden.”

Evie en Bauke merken dat hun missie nu al als een prikkel voor de mensen in hun omgeving werkt. “Onze groenteboer snapt er helemaal niets van. Waarom zou je als Nederlander naar Albanië verhuizen om met problemen bezig te zijn? Alleen al het feit dat we als Nederlanders hier wonen en leven, roept veel vragen op en biedt ruimte voor gesprekken. Allemaal kansen om iets te laten zien van de hoop die we hebben!”

**TIRANA, MET
RECHTS HET
DORP SAUK**

**TIP VANUIT
TIRANA**

Christenen kijken
naar iedereen om!

DE FAMILIE POELARENDS IN ZWEDEN

DE FAMILIE KNOL IN SPANJE

Nieuwe missies in Spanje en Zweden

Onder bepaald niet makkelijke omstandigheden vertrokken de families Knol en Poelarends in januari dit jaar naar het zendingsveld. Henk en Hanneke Knol reisden met hun vier kinderen naar Sevilla, Arend Jan en Esther Poelarends trokken met twee van hun vier kinderen naar Kil in Zweden.

De familie Knol legde het hele eind van Zutphen naar Sevilla per camper af. In Noord-Spanje belandden ze in een sneeuwstorm. Gelukkig boden vrienden onderdak. Toen ze Sevilla hadden bereikt, moest Henk nog een keer op en neer om hun meubels te halen. "Overall hoorde je dat de grenzen dicht waren, maar we konden gewoon doorrijden", zegt Henk. "God leidde ons op de reis."

Sport

Ook voor de familie Poelarends was de reis niet eenvoudig. Hun uitzending werd bovendien overschaduwed door twee sterfgevallen in de familie. Ze spreken van een grillige en intense tijd. "Door de begrafenissen en het rouwproces hebben we onze emigratie nog niet echt kunnen verwerken." Arend Jan en Esther hebben desondanks het idee in Kil op de juiste plaats te zijn. Ze wonen in een grote wijk met zowel ouderen als gezinnen met kinderen. Vlak bij hun huis ligt een sportveld; een zegen, aangezien ze met het concept van sportcommunities aan de slag willen gaan. "De kerk is hier een institutie en naar de kerk gaan is vaak iets cultureels", legt Arend Jan uit. "Door sport en geloof te combineren, haal je dat institutionele weg. Het is een heel andere manier om met geloof bezig te zijn."

Arend Jan en Esther hebben zich aangesloten bij de kerk in het dorp, onderdeel van de Uniting Church in Sweden, en willen van daaruit huisgemeenten en sportcommunities starten. Elke woensdag ontmoeten ze de voorganger om plannen te smeden. "We zien nu al dat deuren opengaan. We zijn na aankomst langs alle burens gegaan en de afgelopen tijd hebben we bij het sneeuwruimen verschillende wijkbewoners beter leren kennen. De grondslag van ons hele werk is relatie", zeggen ze. "Met de voorganger bekijken we ook wat voor sociaal onrecht er in Kil is en wat we daartegen kunnen doen. De nood van een dorp is de groei van een dorp."

Integratie

Na aankomst in Sevilla verbleven Henk en Hanneke en hun kinderen een paar weken in hun camper op een veldje bij een boomgaard, ondertussen zoekend naar

een geschikte woning. Op wonderlijke wijze vonden ze een perfect huis om hun bediening te beginnen. Het ligt in Palomares del Río, een dorp op een halfuur van het centrum van Sevilla. De makelaar hoorde van hun missie en besloot alle bezichtigingen af te zeggen en hen voor te laten gaan. "We hebben een nieuwe thuisbasis, waar we kunnen gaan investeren in nieuwe contacten", zeggen Henk en Hanneke dankbaar. "De kinderen zitten op drie verschillende scholen in het dorp en we merken nu al dat onze komst opgemerkt wordt. We hopen dat dit mag bijdragen aan onze missie: Jezus' liefde bekendmaken aan mensen die op ons pad geplaatst worden."

Waar de familie Poelarends het Zweeds al behoorlijk machtig is, moeten Henk en Hanneke hun tanden nog in het Spaans zetten. Daar ligt de komende tijd hun focus op. "We zullen natuurlijk altijd bekendstaan als 'de Hollanders', maar we willen wel goed geïntegreerde Hollanders zijn." Fase twee van Henk en Hannekes werk is een open huis creëren en een geloofsgemeenschap opbouwen. Een gemeenschap waarin ze Jezus' boodschap van liefde en genade kunnen brengen en waar mensen uitgedaagd worden om als discipel van Jezus te leven.

Na corona

In Zuid-Spanje gaat het leven ondanks corona gewoon door. Scholen, winkels en veel restaurants zijn weer open. Voor het leggen van contacten is dat een grote hulp. "We merken dat mensen bij ons thuis durven te komen, en dat we ook bij anderen worden uitgenodigd", vertellen Henk en Hanneke. "Mensen willen meer horen over onze reden om naar Spanje te verhuizen. We zien het als een bevestiging dat God deuren opent."

In Zweden is ook bijna alles open, maar er leeft wel angst voor het virus. "Als we burens aanspreken, is de reactie vaak: we spreken elkaar wel na corona", zeggen Arend Jan en Esther. In tegenstelling tot in Nederland gelden voor kerken extra strenge regels. Kerkdiensten zijn vrijwel niet mogelijk. Arend Jan en Esther proberen niettemin met ideeën te komen. Zo hielpen ze om de groep jongeren weer bij elkaar te brengen en hebben ze rond Pasen speciale activiteiten georganiseerd. "Het gevaar is dat je stopt met denken wat er wél mogelijk is. Wij willen er beweging in houden. Zo zien we onze rol hier: katalysator zijn."

AFSCHEID HANS KUIJPERS

“We zijn een familie met een missie”

Hans Kuijpers neemt na 12,5 jaar afscheid als directeur van ECM Nederland. Vanaf juli werkt hij zijn (nog bekend te maken) opvolger in, op 1 oktober gaat hij met pensioen. Dankbaar kijkt hij terug op zijn tijd bij ECM. “Wat me vooral geraakt heeft, zijn de mosterdzaadjes. Overall in Europa zie ik mensen die heel kleinschalig aan Gods nieuwe wereld werken. Dat is zo belangrijk.”

Toen Hans Kuijpers een koperen jubileum geleden voor zijn directeursfunctie solliciteerde, was hij amper bekend met ECM Nederland. Hij werkte lange tijd in het bedrijfsleven in Nederland en Engeland, was een aantal jaren directeur van Willow Creek Nederland en had zich net als coach bij Paul Donders van xband aangesloten. De vacature voor ECM zag hij ‘toevallig’ in een krant staan. “ECM’s visie op gemeentestichting raakte me”, vertelt hij. “Het lag helemaal op één lijn met mijn visie. De plaatselijke gemeente – het lichaam van Christus ter plekke – is wat hoop biedt aan de samenleving, aan Europa.”

Hans begon in 2009 parttime aan zijn functie, om ruimte te laten voor coachingswerk, maar al snel bleek dat er meer nodig en mogelijk was. De afgelopen jaren zette hij zich (meer dan) fulltime in voor de missie van ECM: heel Europa met het Evangelie bereiken.

Buren

“Europa is ander zendingsgebied dan bijvoorbeeld de derde wereld”, zegt Hans. “Europa is in toenemende mate

postchristelijk. De kerk en het geloof zijn voor velen een gepasseerd station. ‘We hebben het geprobeerd, het werkt niet, nu groeien we verder.’ De kerk is hierdoor in de achterhoede beland. De kerk zit niet meer aan tafel bij de gesprekken over de koers en de inrichting van de samenleving. Natuurlijk speelt dat in Albanië op een andere manier dan in Nederland, maar dat is wel het verhaal van Europa. De wortels van het geloof zitten diep onder de grond. Het is onze roeping om mensen die wortels te laten herontdekken.”

“Ik vind onze tijd ontzettend spannend”, vervolgt Hans. “We moeten proberen om in een taal van nu te praten over Gods nieuwe wereld. Een nieuwe wereld is iets waar je buren ook voor warm zullen lopen. Tegelijk is er geen

Wilt u het werk van ECM Nederland in Europa ondersteunen? Maak dan een gift over naar NL02 INGB 0000 2549 97 tnv Stichting ECM Nederland.

koninkrijk zonder Koning. Iedereen heeft genade nodig. Veel mensen bevinden zich op een doodlopende weg, maar dat hoeft niet zo te blijven. Dat is de boodschap die we willen brengen. Het Evangelie moet klinken, opnieuw en als nieuw. Daar zoeken we samen naar."

Haarlemmerolie

Hans heeft veel gereisd en overal in Europa mogen zien hoe zendingswerkers aan het pionieren zijn. "Wat me vooral geraakt heeft, zijn de mosterdzaadjes. Als je denkt aan 'een ander Europa', denk je al snel aan grootschalige veranderingen. Maar dat is nooit mijn agenda geweest. Ik heb juist gezien hoe mensen in weerbarstige omgevingen heel kleinschalig aan Gods nieuwe wereld werken, en hoe belangrijk dat is."

"Er zijn geen ECM-kerken uitgegroeid tot megakerken", vervolgt Hans, "maar er is wel sprake van vermenigvuldiging. Gemeenten planten nieuwe gemeenten. Die blijven kleinschalig, maar dat is niet erg. Ik vergelijk het weleens met Haarlemmerolie. Het verspreidt zich verder en verder. Overal zoeken mensen naar het koninkrijk en proberen gemeenten Jezus in woord en daad te volgen. Ik vind het belangrijk om daar de spotlights op te zetten. Daar gebeurt het. Ik ben ervan overtuigd dat de kerk er over vijftig jaar heel anders uitziet. Mogelijk dat de huidige coronacrisis als een katalysator werkt."

Familiebinding

Hans heeft ECM leren kennen als een familie met een missie, zegt hij. "Het is een familie van mensen die beschikbaar zijn voor het Evangelie, beschikbaar om uit hun comfortzone te treden, over grenzen te trekken en aan de frontlinie te werken aan Gods koninkrijk. ECM is een familie waarin men elkaar tot een hand en een voet wil zijn. Dat is belangrijk en mooi. Elke keer als ik ECM'ers ontmoet, ook als het via Zoom is, proef ik een gedeelde, gezamenlijke roeping."

De familie groeit en dat stelt ECM voor spannende uitdagingen. "In onze groei is het familiegevoel geen doel op zich. Waar het op aankomt, is hoe we er voor elkaar zijn. Dat is onze ware familiebinding en daar moeten we aan blijven werken nu er steeds meer pioniersvarianten op het zendingsveld te zien zijn. Hoe kunnen we al die pioniers faciliteren en steunen?"

Hans vindt het mooi om te zien dat ECM steeds meer focust op pionieren – 'buiten de lijntjes kleuren', zoals hij het graag noemt. "Die beweging heeft nog iets op gang gebracht: steeds meer mensen worden aangesproken om in hun eigen land aan de slag te gaan."

Pioniers

Ook na zijn pensioen wil Hans bij ECM betrokken blijven, bijvoorbeeld als coach bij projecten. Hij blijft ook beschikbaar voor de zogenoemde huddels van ECM, kleine groepen van zendingswerkers die elkaar tweewekelijks (digitaal) ontmoeten voor discipelschapsvorming.

Wat Hans zijn opvolger wil meegeven? "Ga naar het front, waar de pioniers werken, waar met vallen en opstaan geëxperimenteerd wordt, waar beweging te zien is. En kijk waar je als ECM een faciliterende rol kunt spelen. Gemeentestichting is eigenlijk nog net zo'n nieuw, fris en dynamisch begrip als toen ik bij ECM begon."

BID VOOR EUROPA

1 Dank God dat de families Knol en Poelarends in januari uitgezonden konden worden en veilig in respectievelijk Spanje en Zweden zijn aangekomen. Bid dat ze een gezegende start op het zendingsveld kunnen maken.

2 Bid voor Albanië. Corona kost veel levens, maar een lockdown leidt tot honger. Bid dat Bauke en Evie Deelstra de liefde en de barmhartigheid van Jezus in hun omgeving kunnen verspreiden.

3 Dank God voor de twaalfenhalf jaar dat Hans Kuijpers aan de leiding van ECM Nederland stond. Dank voor zijn leiderschap en zijn creativiteit. Bid voor zijn opvolger, en voor een soepele transitie tussen beiden later dit jaar.

4 Bid voor het zendingswerk in Europa nu de coronacrisis veel contacten, samenkomsten en initiatieven belemmert. Bid voor creativiteit en inventiviteit, zodat onze zendingswerkers alternatieve wegen vinden om het Evangelie te verspreiden.

5 Bid voor de vele kinderen in de ECM-familie. Opgroeien op het zendingsveld, vaak tussen meerdere culturen, is verrijkend, maar ook uitdagend. Bid dat zij hun weg kunnen vinden en bid dat ECM hen daar zo goed mogelijk bij kan ondersteunen.

Abonneer u op onze gebedskalender via www.ecmnederland.nl/bidden.

VERHALEN UIT EUROPA

Een ander Europa is geen Utopia. Door genade is Gods nieuwe wereld van geloof, hoop en liefde nabij. ECM-zendingswerkers zoeken die nieuwe wereld, nodigen anderen uit om mee te zoeken en inspireren ons tot navolging. Een greep uit hun verhalen.

Mission Kids hebben ook zorg nodig

In de ECM-familie bevinden zich meer kinderen dan zendingswerkers. Geen wonder dat deze zogenoemde 'Mission Kids' extra aandacht krijgen. Sinds een paar jaar werken Maaïke van der Toorren en Rachel Whitaker als TCK Member Care Facilitators aan hun welzijn.

TCK staat voor Third Culture Kid en duidt op een kind of jongere die een groot deel van zijn jeugd in een ander land dan zijn paspoortland doorbrengt. Maaïke van der Toorren en Rachel Whitaker zijn zelf TCK's. Maaïke woonde van haar geboorte tot haar zesde met haar Nederlandse familie in Kenia, en werkte bovendien als volwassene een paar jaar als zendingswerker in Portugal. Rachel groeide als Amerikaans kind op in Spanje, waar ze na een studie in Amerika ook weer terugkeerde.

"Mijn paspoortland is dus Nederland, maar ik leefde als kind langere tijd in Kenia", legt Maaïke uit. "Op die manier maak je een Third Culture, een derde cultuur, in mijn geval Nederlands-Keniaans. Echt Nederlander word je nooit meer." Maaïke vertelt dat veel kinderen van zendingswerkers hiermee te maken hebben. "TCK's lopen op een gegeven moment tegen problemen aan, bijvoorbeeld als ze terugkeren naar hun paspoortland om te studeren. Ze vinden het vaak lastig om hun identiteit te vinden. Het

mooie is dat ze heel veel vaardigheden hebben – ik zie TCK-zijn echt als kracht – maar ze moeten wel hun weg vinden. Wij proberen daarbij te helpen."

Kinderkanaal

Het belangrijkste in het werk van Maaïke en Rachel is bewustzijn creëren voor het belang van goede zorg aan mission kids. "We proberen bijvoorbeeld iedereen die met member care bezig is er bewust van te maken dat kinderen óók zorgvragen hebben, en dat daar concreet naar gevraagd moet worden. Ook stimuleren we ouders dat het belangrijk is dat TCK's elkaar ontmoeten."

Verbinding leggen is namelijk één van de beste manieren om TCK's te ondersteunen, stelt Maaïke. Het grootste deel van de activiteiten die zij met Rachel ontwikkelt, zijn daarop gericht. Tijdens de tweejaarlijkse ECM-conferentie (de Biennial) zijn er veel programma's voor kinderen en tieners, maar er is in deze coronatijd bijvoorbeeld ook een Zoom-groep voor tieners. Met tieners gaat dat vrij makkelijk, omdat de meesten Engels spreken. Voor kinderen is het lastig om digitale initiatieven op te zetten, maar ook daar zijn Maaïke en Rachel mee bezig. "Ik zou het heel leuk vinden als we op YouTube een ECM-kinderkanaal kunnen opzetten", zegt Maaïke.

"Zelf heb ik ervaren dat je als TCK het makkelijkste

verbinding legt met andere TCK's. Het contact is sneller en dieper. Je begrijpt elkaar en communiceert anders. Na de koetjes en kalfjes gaat het al snel twee lagen dieper. Onze droom is daarom dat kinderen en tieners binnen ECM elkaar regelmatig kunnen ontmoeten. Dat ze met elkaar connecten. Dat ze zich niet alleen voelen. Dat ze gezien en begrepen worden."

Bid voor onze
zendingswerkers in Europa!
Ondersteun hun werk via
[www.ecm nederland.nl/
doneer](http://www.ecm nederland.nl/doneer).

Adopteer een olijfboom, help verslaafden

Door recht te doen en barmhartig te zijn wordt Gods liefde voor gebroken mensen weerspiegeld. Die visie van ECM wordt concreet zichtbaar in El Buen Samaritano, een revalidatiecentrum voor verslaafden in Zuid-Spanje. De jonge Samuel Farelly groeide op in de buurt van het centrum, maar woont nu in Nederland. Hij is een actie gestart om het centrum te ondersteunen.

“Kijk”, zegt Samuel, terwijl hij zijn webcam naast hem richt, “hier staan er een paar.” Hij laat een aanzienlijke opstapeling van drieliterblikken olijfolie zien. “De beste olijfolie in de wereld”, zegt hij met een lach. Het komt direct van de olijfboomgaard van El Buen Samaritano (De barmhartige Samaritaan), waar de verslaafden die in het centrum geholpen worden dagelijks werken. “Het is biologische olijfolie, extra vierge. Dat betekent dat het olie van de eerste persing is, dat is de meest pure olie. Heel goed voor je lichaam! We noemen het wel het goud van Spanje.”

Samuel is een actie gestart waarbij mensen voor 70 euro per jaar één van de honderden olijfbomen van El Buen Samaritano kunnen adopteren. In ruil voor hun donatie krijgen ze jaarlijks een blik met drie liter van de beste olijfolie. “Mijn doel is om hiermee het werk van El Buen Samaritano bekend te maken en te ondersteunen. De donaties gaan voor 100 procent naar mensen die het revalidatieprogramma zelf niet kunnen betalen en naar de medewerkers, die het centrum in leven houden.”

Bevrijd

Samuel is de zoon van zendingswerkers Francisco en Nathalie Arjona. Sinds 2018 woont hij in Dordrecht – hij

verhuisde naar Nederland nadat hij op een ECM-conferentie zijn Nederlandse vriendin had leren kennen. Toen hij opgroeide, was hij actief bij het werk in El Buen Samaritano betrokken. Hij deed vrijwilligerswerk en zette zijn talent (fotografie en filmwerk) in om het centrum onder de aandacht te brengen. “De meeste mensen in het centrum kampen met drugs- en alcoholverslavingen”, vertelt hij. “Ze worden negen maanden lang geholpen. Sinds de oprichting in 1993 zijn honderden mannen en vrouwen van hun verslaving bevrijd.” Het centrum heeft een duidelijke christelijke identiteit. “Elke ochtend is er Bijbelstudie en elke zondag is er een dienst”, zegt Samuel. “Alle medewerkers zijn christelijk. Veel verslaafden leren in het centrum Jezus kennen. Dat is eigenlijk de best mogelijke rehabilitatie, dat je Jezus in je leven toelaat!”

Adopteer nu een olijfboom en help het werk van El Buen Samaritano! Ga naar www.buensam.org/adopteer.htm.

Mission Kids

Spanje

Heel veel mensen gaan elk jaar naar Spanje op vakantie. Het weer is heerlijk en je hebt er mooie stranden en mooie steden. Een perfect vakantie-land, vinden veel mensen. Er wonen maar liefst 50 miljoen mensen in Spanje. Je zou haast denken dat die mensen elke dag vakantie hebben, maar

dat is niet zo. De mensen in Spanje moeten ook gewoon werken en naar school, al zijn er best veel mensen die geen werk hebben. Dat is niet makkelijk.

De mensen geloven wel in een God, maar ze weten niet dat de Here Jezus voor hen gestorven is omdat Hij van ze houdt. Daarom zijn Célia en haar broer en zussen samen met hun ouders naar Spanje gegaan, naar Sevilla, een oude stad in de provincie Andalusië. Ze zijn er nog maar net. In januari zijn ze met de camper naar Spanje gereden en sinds kort hebben ze een huis. Willen jullie voor Célia en haar zussen en broer bidden dat ze snel vrienden krijgen?

Célia in Spanje

Hallo!

Ik ben Célia Knol en ik ben 10 jaar oud. Ik woon in Sevilla, dat is in Zuid-Spanje. Ik woon nu al één maand in mijn nieuwe Spaanse huis. Ik vind het nu al leuk. De spullen zijn al overgekomen vanuit Nederland. Ik heb mijn vertrouwde spulletjes weer en dat vind ik fijn. Ik heb een grote kamer en er zit een balkon bij. In Nederland sliep ik samen met mijn zus, maar nu slaap ik alleen.

Ik doe nu nog homeschooling en ik ben aan het wachten op toestemming om hier naar een school te gaan. Ik heb de school al bekeken en het viel me op dat de klassen in verschillende gebouwtjes zijn en dat een aantal juffen en meesters wel Engels kunnen. Om de school staan grote hekken, dat is wel anders dan in Nederland. Ik heb zin om naar die school te gaan, omdat de mensen me aardig leken.

Spanje is een leuk land. De mensen zijn er aardig en de mensen zijn zichzelf. Ze lijken niet bang te zijn voor corona en dat vind ik fijn. Ik hoop dat ik goede vrienden kan maken en daar bid ik ook voor.

Groetjes, Célia

Verhuizen

Verhuizen naar een ander land is spannend en interessant, maar tegelijkertijd ook verdrietig. Célia moest gedag zeggen tegen al haar vrienden en vriendinnen en ze moest het huis waar ze altijd gewoond heeft verlaten. Tegelijkertijd is het ook superleuk om een nieuw huis te hebben met een eigen kamer.

Als je naar het buitenland verhuist, is het alsof je een poosje in twee bubbels woont. Een Nederlandse bubbel met de herinneringen van Nederland en alle leuke dingen daar en een Spaanse bubbel met alle nieuwe, spannende dingen in Spanje. Een nieuwe school en een taal die je nog niet spreekt. Elke keer spring je van de ene bubbel naar de andere bubbel, totdat je echt kiest in welke bubbel je blijft. Célia gaat het komende jaar de Spaanse bubbel steeds mooier maken, zodat ze daar kan blijven. De bubbel van Nederland wordt steeds kleiner. Steeds tussen twee bubbels in zitten zorgt wel voor verdriet. Célia gaat echt dingen en mensen missen. Maar we weten dat God erbij is en dat Hij haar zal helpen.

Wil je Célia een brief terugschrijven? Stuur 'm naar ecm nederland@ecmi.org of ECM Nederland, Maagdenburgstraat 18, 7421 ZC Deventer, en wij zorgen dat ze de brief krijgt. Célia vindt het heel leuk om post te krijgen!

P

palmeras

pelota

peine

Sopa de letras

e	r	t	y	o	p	l	a	s	p
s	p	e	l	o	t	a	y	o	e
p	a	s	t	e	l	a	d	e	c
a	l	p	l	o	p	e	i	n	e
p	e	s	d	e	u	j	o	l	r
l	t	p	a	y	l	u	i	s	a
d	a	m	i	o	p	a	r	t	e
p	a	y	a	s	o	y	o	p	l
a	s	v	u	n	m	o	l	y	r
e	p	a	l	m	e	r	a	s	e

p

pastel

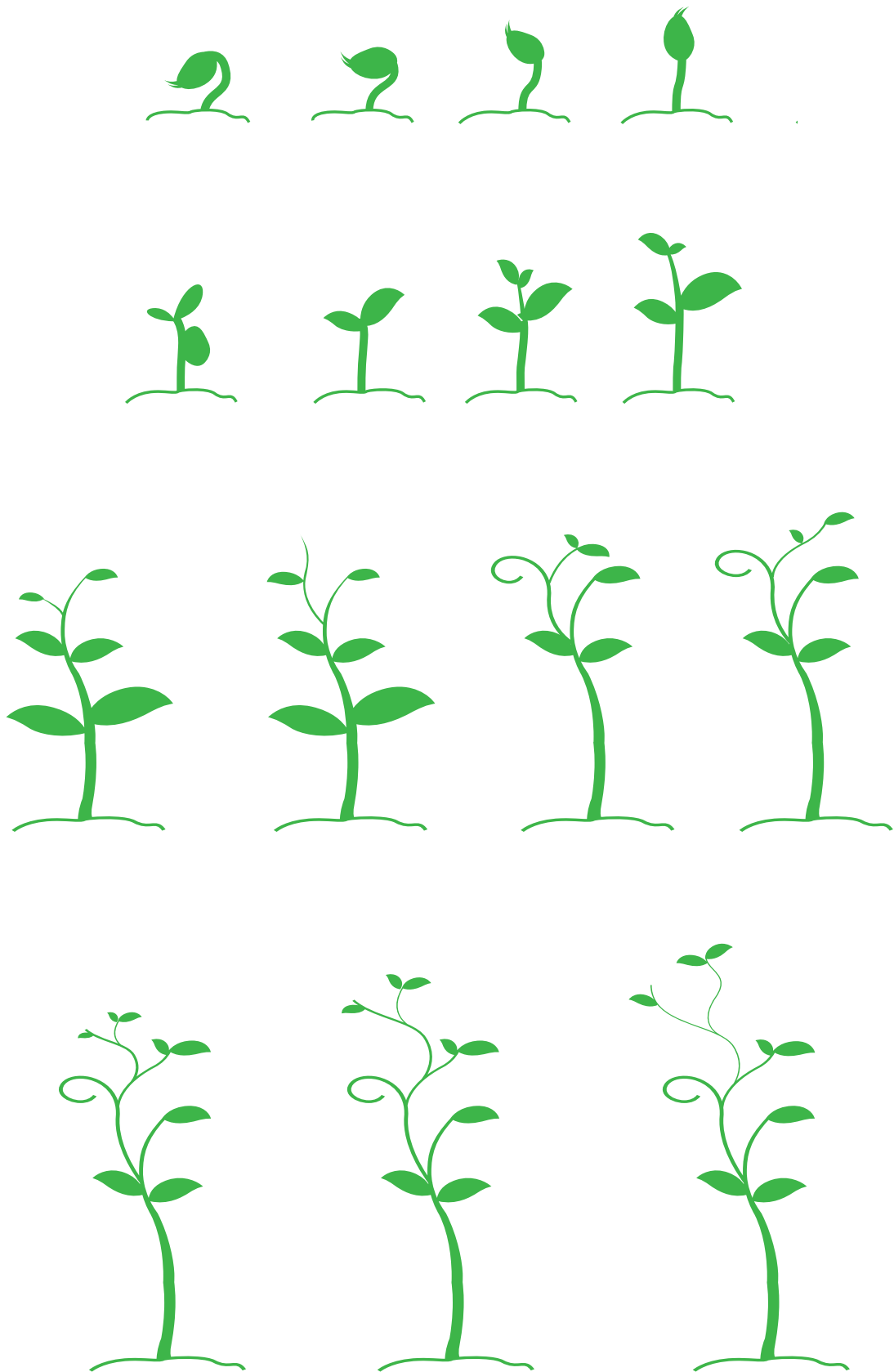
payaso

paleta

KUN JE DEZE SPAANSE WOORDEN VINDEN?

OP WEG NAAR GODS NIEUWE WERELD

Ondersteun het werk van ECM in Europa.
www.ecmnederland.nl/doneer